

Konseilspræsidenten finder det rigtigt at svare paa det, skal jeg ikke sætte mig derimod.

**Konseilspræsidenten** (*Zahle*): Jeg skal til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), som rettede et Spørgsmaal til mig, give et Svar, som jeg haaber skal være saa omfattende og saa fyldestgørende, at man ikke længere vil finde noget at spørge om paa det Punkt. Jeg skal svare det ærede Medlem: Man kan ikke gennemføre den Forandring i de militære Love, som vi ønske, ved Hjælp af Finansloven. (*Anders Nielsen*: Det er ikke noget Svar!) Er det ikke noget Svar? Jeg tror, det er et aldeles omfattende og fyldestgørende og fuldstændigt Svar paa det, som er Tanken i, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har spurgt mig om.

Til det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) skal jeg svare, at det har hele Tiden været Ministeriets Standpunkt, at hvis man fra dette høje Tings Side udtalte med et Flertal Mistillid til dette Ministerium eller Misfornøjelse med, at dette Ministerium sad, skulde der være Opløsning af Folketinget og Valg. Det har man ikke gjort hidtil, og jeg kan naturligvis ikke sige noget om, hvorvidt det vil ske i de Dage, der ere tilbage af Rigsdagssamlingen. Men Rigsdagssamlingen vil jo snart løbe til Ende, og da er det Ministeriets Mening, at vi skulle have Valg, saa snart man i Sommer, under Hensyn til alle berettigede Interesser, kan lade det ske. Dette er Ministeriets bestemte Hensigt, og det ærede Medlem vil nok faa at se, at Virkeligheden svarer dertil.

**Borghjerg**: Da jeg har en Følelse af, at ærede Medlemmer gerne snart ville til Afstemning, skal jeg indskrænke mit Svar til det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) til en kort Bemærkning. Maa jeg først sige, at det virker jo lidt ejendommeligt at høre Højremænd erklære, at under denne Regering er enhver Forhandling om det forelagte Lovforslag umulig. Det minder mig om Venstres Stilling i sin Tid: „Under denne Regering gaar man over til næste Sag paa Dagsordenen“. Højre er i det hele taget ved at blive et vidunderligt Parti. Det Højre, som i Efteraaret nægtede en Finanslov og styrtede et Ministerium, det Højre, hvis Repræsentanter alle erklære, at man ikke kan forhandle med denne Regering, det er det samme som det Højre, der i gamle Dage

holdt paa, at Højre kunde forhandle med en hvilken som helst Regering, Hans Majestæt maatte udnævne. Men hvis det ærede Medlem har Ret i, at enhver Forhandling om en hvilken som helst Grundlovsændring, den være lille eller stor, er haabløs, umulig under dette Ministerium, har han kun en Ting at gøre, naar vi komme til Valgkredsloven, nemlig sammen med os at stemme imod Sammenkoblingsparagraffen. Forudsat, at han har nogen som helst Interesse af og Lyst til at faa et Resultat i Valgkredsspørgsmaalet, har han fra sit Standpunkt kun den ene Ting at gøre at stemme imod Sammenkoblingsparagraffen. Thi hvis han stemmer for Sammenkoblingsparagraffen, erkender han, at det er det samme som at slaa Valgkredssagen uigenkaldelig ihjel. Det erkender det ærede Medlem ud fra sine Forudsætninger.

Men endelig glemmer det ærede Medlem ganske, at Grundlovsændringen har været behandlet under to tidligere Ministerier og er bleven forkastet i Landstinget. Det er ikke noget, som er enestaaende for dette Ministerium, at der er visse Vanskeligheder. Det samme var Tilfældet under Ministeriet Neergaard og Ministeriet J. C. Christensen. Tre Gange har der været gjort Forsøg paa at faa en lille Grundlovsændring, og tre Gange er Forsøget strandet. Den 11. April 1907 forkastede Landstinget Forslaget om Forholdstalsvalg til Folketinget, ene og alene Forholdstalsvalg, fordi man ikke en Gang vilde gaa ind paa Højres Programkrav om Forholdstalsvalg, naar samtidig Spørgsmaalet om de kongevalgte rejste sig. Det var under Ministeriet J. C. Christensen, og den 13. April forkastede Landstinget Folketingets Forslag om en begrænset Grundlovsændring med samme Motivering. Disse Kendsgerninger vise noksom, at det ærede Medlems Udtalelser svæve fuldstændigt i Luften.

**Rode**: Det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) gav en ejendommelig Fremstilling af sin parlamentariske Opfattelse af Opløsningsretten, naar han hævdede, at det var en dansk-radikal Opfattelse, at man kunde tænke sig, at en Regering, som fik et Mindretal ved en Afstemning i Folketinget, derefter appellerede til Vælgerne. Jeg afbrød ham allerede den Gang, men han vedblev i sin Vildfarelse. Jeg henviste ham til Englands Historie, men han bestred det. Dette viser, at han er bedre inde i Højregruppernes intime Liv end i